

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 8 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: Pessetes 7 - Fora: Pessetes 9 - Número solt: Pessetes 0'50

Zootècnia del Concurs Asinal de Vich

ELS caràcters racials que havíem donat per a servir de norma en el Concurs, publicats en el cartell anunciador (1) eren tres de l'exàmen d'un gran nombre de subjectes, durant un període de vint anys ençà, examen practicat en viu. Per a tenir una seguretat en els matèixos, de set a vuit anys a n'aquesta part, hem recomenat continuàment que si es moria un exemplar distingit, mascle o femella, que es tingués per propi de la comarca, o sigui de la raça ausetana, que se'ns enviés el cap. Solament hem pogut adquirir cinc exemplars, entre guarans, joves i adultes i someres. Resultat d'aquest estudi fou la definició que del guarà i la somera es donà en el referit cartell.

La majoria dels exemplars presentats al Concurs oferien els caràcters racials definits, però hi havien altres productors que els presentaven ja en variació positiva, ja en variació negativa, o, que es trobaven completament fora de la raça.

Els reproductors que presentaven els caràcters racials en variació positiva eren, en gran part, guarans. Aquests tenien el perfil de la testa regularment convexa, dolicocefals; orella estreta i allargada; ull esbiaixat, en forma d'ametlla; coll aprimat; creu alta; costelles aplanades; esquina d'ase; puntes de les anques pronunciades; ventre recollit; cames llargues. En les someres, aquesta variació positiva passava dissimulada, pel fet de que en les normes racials del Concurs es senyalava la tal variació, encare que lleugerament.

La variació racial negativa es manifestava en els individus, tant guarans com someres, que oferien el perfil de la testa còncav (enfonsat), braquicefalia accentuada, l'orella ampla, overta, no tant moguda com en els individus de perfil convexa; l'ull era, generalment, petit, la mirada poc expressiva, l'arcada orbitària pronunciadament sortint; els nassos molt amples; els llavis grossos; el coll curt, el pit arrodonit; creu no molt alta, espinada més o menys aplanada, ventre desenrotllat, anques mol-

(1) Vegis el núm. 7

sudes; bon carnatge. En les someres, aquests caràcters quedaven dominats per una sola nota: les que tenien el perfil còncau totes elles, sens excepció eren curtes.

Els reproductors que pels seus caràcters els podem qualificar fora de la raça, eren aquells que posseïen marcadament una influència poituesa. D'una manera bastant exagerada els caràcters de la raça del Poitou els vegérem en una somera de perfil recte, braquicéfala, orella curta, punxada, assatz peluda, no ferma ni estirada i poc moguda; ull petit, mirada de resignació, silueta general correcta; el pelatge, quasi en flocs, sense zona de transició entre els pels argentats i el negre.

Vegi's pel fotograt el primer premi. Però abans lingui's en compte, que l'animal té dos anys justos i per consegüent la testa no ha pres definitivament el perfil que tindrà quan la bèstia serà adulta i que finalment els darreres, en el mascles i sobretot quan són tan joves es troven lluny d'estar tot lo plens i arrodonits que devenen quan el guarà té cinc anys. Així, doncs, el perfil apareix un poc convexe, caràcter que desapareixerà a mida que l'animal es vagi fent gran. (Totes les criatures tenen el front bombat.) L'orella, és ben posada, enèrgica, d'excellent llargada; la testa és superba; el morro no és grosser ni aprimat. La mirada d'aquest guarà no és viril, però ho serà, puix que és intel·ligent i així que la bèstia deixi d'ésser una criatura — perdoncu-me l'expressió, — serà tot el que promet. Mireu el coll que ben proporcionat, com és regular l'espinada i la creu no molt alta; el ventre ni de gos llebrer ni tampoc de femella. Ficseu-se amb el avant-braç com és llarg i groixut, el genoll ampla i la canyella curta. Les proporcions de l'animal són harmòniques. Tot ell és una promesa d'un magnífic reproductor.

Llurs mides són les següents:

Alçada a la creu	1'39
Alçada a la meitat del dorç	1'44
Llargada	1'43
Perímetre toràcic	1'57
Perímetre canyella	0'20

El segon premi era un animal més estirat, de cos cilíndric, però un poc aplomat; el cap de perfil recte, la testa curta.

En quant a les someres s'escolliren les deu millors. La citada en primer lloc resultà ésser la mare del guarà que obtingué el primer premi.

En resum el Concurs, donades les circumstàncies actuals resultà lluit, tant per l'assistència com per la curiositat que despertà entre els ramaders. Mes, també deixà en descobert la immensa tasca a realitzar des del punt de mira de la depuració racial, de la uniformitat de tipus. Aquesta puresa de raça solament es pot obtenir emprant la selecció, és

a dir, seguint el procediment adoptat per la Mancomunitat en els Concursos que celebra.

I per acabar no estarà de més consignar l'alçada a la creu dels animals declarats concursables, és a dir, dels que foren qualificats, després de feta la primera eliminació.

Guarans: 1'49; 1'52; 1'49; 1'46; 1'46; 1'46; 1'49; 1'58; 1'56; 1'54; 1'54; 1'51; 1'52; 1'52.

La màxima correspon al guarà núm. 109, de tres anys d'edat; la mínima, 1'46 als números 106, de tres anys i al 107, de tres i mig.

Someres: 1'47; 1'49; 1'43; 1'45; 1'41; 1'42; 1'45; 1'44; 1'47; 1'52; 1'57; 1'55; 1'47; 1'51; 1'43.

La talla màxima 1'57 m. és la de la somera de 8 anys, núm. 136; la mínima, 1'41, al núm. 128, adulta.

Creiem, que per ésser el primer Concurs d'aquesta mena de bestiar no's podria desil·lujar més; la realitat superà al que es presumia.

M. ROSSELL I VILA

NOTA.—La crònica del Concurs pot veure-la el lector en la *Secció d'Informació* d'aquest número.

Els arbres fruiters a Vich

PERQUÈ un país doni tot el que agrícolament ha de donar no n'hi ha prou de fer-hi cereals; tampoc n'hi ha prou de fer-hi cereals i bestiar. És necessari ajuntar les tres grans fonts de producció agrícola: cereals, bestiar i fruiters.

Si mai passen per unes terres en què només hi ha cereals digueu sense vacillar que és un país pobre. Si en passar veieu compaginat amb els cereals els forratges i el bestiar, podeu assegurar que el país és ric. Si a sobre d'això hi ha uns fruiters carregats de delicades fruites, podeu dir sense por d'equivocar-vos, que és un país molt ric.

Ja sé que se m'objectarà que qui tot ho vol tot ho perd; que els cereals granen malament a l'ombra dels fruiters; que les llaurades pregones que requereixen els cereals no les aguanten les arrels dels fruiters, en general superficials; que el brancatge dels fruiters dificulta les llaurades a les parcel·les d'animals de bona alçada; que el bestiar, sobretot el bestiar gras (de peu rodó i boví), fa malbé els fruiters; que les operacions d'esporgada dels arbres i recollecció de llurs fruits vénen dificultades per la presència dels forratges o cereals; que, en fi, són incompatibles.

Abans d'afirmar o negar si els forratges, els cereals i llegums, per a granar, el bestiar i els fruiters són compatibles, havem d'estudiar si en el cas particular de la Plana de Vich s'hi donen cada un d'ells o poden donar-s'hi. Dels cereals, forratges i bestiar no en parlarem, perquè avui, juntament amb les patates, constitueixen la base de vida de la comarca. En canvi, els fruiters estan poc menys que desconeguts, i és degut, en primer lloc, que fins ara no s'han considerat necessaris i que és creència general que llur conreu no resultaria econòmic.